

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 11. 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Víta Veselého a přísedících Emilie Kaiserlichové a Bc. Víta Smetany **t a k t o**:

Obžalovaný

xxx,

nar. xxx v Novém Jičíně, okres Nový Jičín, trvale bytem xxx,

se uznává vinným, že

dne 22. 8. 2015 kolem 13:00 hod. v Novém Jičíně, na ul. Luční čp. xxx, v bytě své matky xxx, po předchozí slovní rozepři jí v silně podnapilém stavu začal napadat vulgárními výrazy, následně k ní přistoupil, uchopil ji zezadu kolem ramen a shodil na postel, kde ji přidržoval v oblasti pasu, aby nemohla vstát, zatímco se sám obnažil, poté ji přetočil na záda a i přes její odpor vyjádřený křikem o pomoc a snahou ho od sebe odtáhnout, poškozené strhnul tepláky a spodní prádlo, dále se snažil vysvléknout jí tričko a podprsenku, což se mu úplně nepodařilo, přičemž jí tímto jednáním způsobil škrábance na pravém prsu a podlitiny na levém prsu, a i přes její prosby, aby svého jednání zanechal a pláč, jí zakryl dlaní ústa, nalehl na ni, násilně jí roztáhl nohy a vykonal na ní soulož, kterou následně sám dobrovolně přerušil, oblékl se, a na výzvu xxx byt opustil,

t e d y

- jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal uvedený čin souloží,
- jednak vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

č í m ž s p á c h a l

- jednak zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,
- jednak přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního **zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Odůvodnění:

Provedeným dokazováním zjistil Okresní soud v Novém Jičíně následující skutkový stav.

Obžalovaný xxx u hlavního líčení uvedl, že svoji matku neznásilnil, nadával jí sice, odstrčil ji, ale vzhledem ke svému podnapilému stavu se ani znásilnění dopustit nemohl, neboť když je opilý nemá erekci. Dále odmítl vypovídat. Byla proto podle § 207 odst. 2 tr.ř. přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. Uvedl, že dne 22. 8. 2015 si chtěl s matkou promluvit o jejím životě, neboť se od své sestry xxx dozvěděl, že má přítele, a v mailové komunikaci s ním byly i její fotografie pornografického charakteru. Současně s ní chtěl oslavit i jejich narozeniny. Dříve než k matce došel, vykouřil jedno sklo marihuany a s sebou přinesl 0,5 l myslivce a asi 0,4 l slivovice. K matce přišel okolo 11:00 hodiny a společně začali popíjet. Již během popíjení začal matce vyčítat, co po úmrtí otce dělá, ona to však popírala. Následně se vypravil na návštěvu pana xxx, který bydlí v téže domě jako matka. Vzal sebou nedopitou láhev slivovice a sám z ní na návštěvě vyplil asi tak dvě velké odlivky. Poté se vrátil do bytu své matky a dále si již na nic nevzpomíná kromě toho, že byl pod vlivem alkoholu a na schodech zvracel krev. To, že měl matku zbít, strkat do ní se dozvěděl až od své bývalé družky. Jak se dostal do města a domů vůbec neví. Vzpomíná si až na to, že byl na balkóně polit vodou od xxx, který jej křísil, když ležel na zemi. Podali mu pak telefon, volala jeho přítelkyně, která mu sdělila, že zmlátil svou matku a hledá jej policie. Vydal se proto na policii, po cestě potkal svou bývalou družku, která mu dala několik facek. Zdůraznil, že svou matku nemohl znásilnit, neboť když je opilý, není pohlavního styku schopen. Ve svém vyjádření k přebranému záznamu o podaném oznámení ze strany poškozené pak uvedl, a to u hlavního líčení dne 22. 11. 2016, že nesouhlasí s tím, když jeho matka uváděla, že jej vyhodila z bytu, neboť kdyby něco takového provedl, tak proč by se bavil dole u domu s paní xxx, která mu říkala: „xxx jdi do nemocnice, bliješ tady krev.“ Kdyby něco takového udělal, tak potom neví, proč by normálně došel domů a sám se šel udat na policajty. Zdůraznil, že normálně odešel a ještě se s lidmi bavil před domem.

Poškozená u hlavního líčení odmítla vypovídat a z tohoto důvodu byla podle § 211 odst. 4 tr.ř. přečtena její výpověď z přípravného řízení. V ní uvedla, že někdy koncem srpna jí syn xxx telefonoval a psal jí i SMS jestli může přijít na návštěvu. Odpověděla mu, ať přijde. Přišel s tím, že měl dne 18. 8. 2015 narozeniny a ona má narozeniny dne 10. 8. 2015, takže donesl láhev myslivce a ještě vytáhl načatou láhev slivovice. Vzhledem k tomu, že sama bere prášky, tak nepila a myslivce pil pouze její syn a zapíjel ho kofolou. Hovořili spolu o rodině, o otci a jeho úmrtí. Nabízela mu jídlo, on je nechtěl, zjistil, že nemá cigarety, tak říkal, že jde nahoru k panu xxx, kde si zakouří. Při odchodu sebou vzal nedopitou slivovici. Protože bylo horko, tak se šla osprchovat a on se vrátil a začal třískat do dveří. Při návratu začal být agresivní, nadával jí vulgárními výrazy a vyčítal ji, že podvedla otce. Vzhledem k tomu, že byl průvan, šla do ložnice přivřít dveře od balkónu, k tomu však nedošlo, neboť v ložnici se na ni vrhl, ze zadu jí povalil na postel a přitom se začal vysvlékat, sama ležela na břiše na posteli, nešlo jí vstát, držel ji kolem pasu. Potom jak byl vysvlečený, ji povalil

na záda, začal s ní strhávat tepláky, co měla na sobě a nadzvedával ji triko i s podprsenkou, křičela na něj, ať ji nechá, on však pokračoval, roztrhl ji tepláky a sundal jí je i s kalhotkami. Na levém prsu měla podlitinu a škrábanec, začal s ní souložit a křičel na ni, že když tata nežije, tak jí bude souložit on. Protože křičela, zakryl jí pusou s tím, že má držet hubu. Potom prostě vykonal ten styk, byl v ní, cítila to, trvalo to tak asi 10 minut. K ejakulaci nedošlo, stále mu říkala, ať ji nechá napokoji, načež on odpovídal, že to mám za jeho tatu, že si našla přítele. Sám s ní slezl, ona na něj stále křičela, že jí má dát pokoj, ať jde pryč. Poté se oblékl, měl na sobě džínny a károvanou košili. Šel do kuchyně, shodil to, co bylo na kuchyňské lince, letělo to až do obýváku. Z horní poličky v chodbě shodil všechno, co tam bylo, jednalo se o různé spreje, křičel, že nic není její, že je všechno taty. Vzal si batoh, šel na chodbu, načež ona zavolala na policii. Ještě na chodbě na něj křičela, ať jí dá pokoj a vypadne. Ukázala pak policii esemes zprávy, které od syna dostala, a to ve 13:46 hod. v sobotu dne 22. 8. 2015 „Ty kurvo podvedlas tatu.“, tentýž den v 15:24 hod. „Co je prý mě shání policajti.“ a v 15:30 hod. „Co se mamí děje.“ K dotazům upřesnila, že v době, když šla synovi otevřít, měla na sobě kalhotky, tepláky, podprsenku a tričko s krátkým rukávem. Jak se syn svlékal, neviděla, ale jak jí otočil z břicha na záda, byl už vysvlečený. Když ji otáčel, tak se bránila křikem, volala, ať ji nechá napokoji, bylo na něm vidět, že je podnapilý.

Svědčce xxx vypověděla, že dne 22. 8. 2015 byla doma a dívala se na televizi, najednou slyšela kravál, bydlí totiž pod paní xxx. Vyšla proto na balkón a slyšela křik, pust' mě, nech mě, nevěděla však, co se děje. Slyšela rovněž křik pomoc a pust' mě. Takový kravál nikdy před tím neslyšela. S ohledem na rozpory ve svědecké výpovědi s výpovědí jmenované s přípravného řízení byla podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. její výpověď z přípravného řízení, kde uvedla, že slyšela nějaký kravál u paní xxx. Paní xxx volala, pust' mě, nech mě, oblékni se. Má za to, že ji držel pod krkem, že nemohla křičet. A pak slyšela jejího syna, jak utíká, byl to takový dupot po paneláku. Na to že jí škrtí, usoudila z toho, že když křičela zpočátku paní xxx, tak to byl silnější hlas, pak už se jednalo o takový pisklavý hlas, jakoby nemohla popadnout dech. Dále doplnila, že syn paní xxx musel být nahatý, neboť bylo slyšet, jak mu vyhazuje věci na chodbu. Dívala se kukátkem na schody a viděla, že tam měl batoh, rifle, károvanou košili i trenýrky, viděla jeho holý zadek, neboť se oblékal na chodbě. Jak šel dolů po schodech, tak schody byly poblité a byla v tom i krev. K rozdílům ve výpovědi svědkyně uvedla, že přesnější bylo to, co uvedla na policii, neboť v době své výpovědi u soudu si to již přesně nepamatuje, je to již dlouho. Po incidentu byla paní xxx v takovém psychickém stavu, že se s ní mluvit nedalo, pořád plakala.

Svědčce xxx, bývalá i současná přítelkyně obžalovaného, vypověděla, že s obžalovaným žije přibližně 5 let, opakovaně tento vztah procházel krizí, jedna z nich byla i v době, kdy došlo k předmětné události. K samotné věci uvedla, že jí volali něco po třetí hodině z kriminálky, jestli neví, kde je pan xxx. Na její dotaz jí policista sdělil, že došlo k nějaké neshodě mezi panem xxx a jeho matkou. Zavolala proto paní xxx, která jí řekla, že byla synem znásilněna. Volala ihned obžalovanému, nemohla se mu však dovolat, nakonec se jí to podařilo a ptala se ho, co dělal za blbosti, on jí položil telefon. Šla k domu, kde paní xxx bydlí, před domem tam bylo mnoho lidí a paní xxx jí sdělila, že paní xxx odvezla policie a že byla znásilněna. Nevěřila tomu, nevěří tomu doposud, proto se poté co se to dozvěděla, vypravila za svoji kamarádkou na Riegrovu ulici a cestou potkala svého přítele. Zeptala se ho, co dělá, že ho hledá policie, matka ho udala pro znásilnění, on jí na to odpověděl, že to není pravda, že u ní byl doma, dále se s ní však nebavil a šel na kriminální policii. Asi o půl jedenácté večer jí volala dcera paní xxx xxx, jestli u ní může její matka přespát. Už o půl jedenácté u ní zvonila, nebrečela, nevypadala, že by jí někdo ublížil, řekla jí jen, že je strašně unavená a že si půjde lehnout. Na druhý den měla k poškozené přijet její dcera xxx, takže když se o půl deváté poškozená vzbudila, řekla, že hned musí jít domů, uklidit tu spoušť, kterou jí obžalovaný způsobil. V době, když k ní poškozená přišla, byl u ní na návštěvě kamarád xxx a její sestra xxx. K dotazu uvedla, že dle její zkušenosti v době, kdy byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, tak nebyl schopen pohlavního styku. Opětovně zdůraznila, že paní xxx byla v naprostém klidu, nic neřešila a je si 100% jistá, že to oznámení ze strany poškozené je mstou.

Svědkyň xxx vypověděla, že byla na návštěvě u sousedky paní xxx a tam slyšely, jak paní xxx řve na chodbě, vyšly ven a ptaly se jí, proč brečí a ona uvedla, že jí xxx znásilnil. Mohlo to být tak po jedné hodině. Pláč byl natolik intenzivní, že to bylo slyšet i do bytu. Před touto událostí viděla syna paní xxx xxx stát na chodbě, nedělal žádný rámus, ani nevypadal podnapile, vytírala a z tohoto důvodu měla otevřené dveře.

Svědkyň xxx, dcera poškozené, vypověděla, že se o události dozvěděla ten den, kdy se to stalo. S matkou byla domluvena, že se u ní zastaví a k domu přijela okolo půl páté odpoledne. Všichni sousedé seděli venku a od sousedky se tak dozvěděla, k čemu mělo dojít. Ona tomu nevěřila, zná matku, ví, že si dokáže i vymýšlet. Hovořila o tom i s mámou, která jí telefonicky řekla, že ji bratr měl znásilnit. Nabídla jí, že si ji vezme k sobě domů, ale ona jí sdělila, že zůstane u bratrovy přítelkyně. Dle názoru svědkyně se poškozená nechovala tak jak se chová znásilněná žena, neboť ona by měla stres, bála by s i jiných mužů, ale když k ní druhý den přišla na návštěvu, tak vypadala, jako by se nic nestalo, bavila se s mladší sestrou, svědkyně byla prostě úplně v klidu. Psychicky se však zhroutil obžalovaný, byl na prášcích, zatímco poškozená chodila vysmátá a všude se chlubila tím, že měla pohlavní styk se synem.

Vyslechnut byl rovněž svědek xxx, který měl být u xxx v době, kdy k ní přišla poškozená, který však pouze uvedl, že si byl zakouřit v koupelně a vlastně z koupelny ani nevyšel, takže poškozenou ani neviděl, slyšel pouze její hlas a nemůže se proto k věci vyjádřit.

Soudem byl vyžádán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalec MUDr. Marek Dokoupil uvedl, že zranění, která poškozená utrpěla, a to škrábancovitou oděrku kůže nad pravým prsem délky 6 cm a 3 malé krevní podlitiny je nutno považovat za lehká. Popsaná zranění vznikající přímým působením tupého násilí slabé intenzity. Mechanismus úrazového děje nepřesně popsany poškozenou je způsobitelný ke vzniku prokázaných poranění. Pokud by se oběť nebránila a pouze pasivně strpěla atak útočnicka, další úrazové změny by nutně vzniknout nemusely. V případě aktivní obrany by se dalo očekávat, že další úrazové změny mohly vzniknout, neboť útočník by musel vynaložit poměrně razantní násilí, aby s tělem mohl manipulovat. Nelze vyloučit, že pokud by došlo ke škracení poškozené, třeba plochou, nejčastěji předloktím, nemuselo by k úrazovým změnám na krku dojít. Ke změně hlasu však nemuselo dojít pouze v důsledku škracení, ale také proto, že oběť je v nějakém stresu a dochází k poměrně razantní vegetativní reakci. Důležité také je, zda oběť byla paralyzována a jaká byla její schopnost se bránit, nelze vyloučit ani částečné omezení osoby, tedy neschopnost bránit se fyzicky, ale přesto zůstane zachována schopnost verbální ochrany. Nelze tak vyloučit, že při znásilnění nejsou na oběti žádné stopy, jedná se však spíše o výjimečné případy.

Soud si dále vyžádal znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie k posouzení věrohodnosti poškozené. Ze závěru znalce PhDr. Petra Vavříka vyplynulo, že u poškozené byl zjištěn sklon vnímat samu sebe nekriticky v příznivém světle. Nebyly však u ní zjištěny známky aktivního a nápadného zkreslování údajů o chování druhých osob a prožitých událostech obecně. Nelze u ní potvrdit ani sklon vymýšlet si a intrikovat s cílem ublížit jiným osobám. Ve vztahu poškozené k synovi xxx lze zaznamenat elementární byt' poněkud mělčí rodičovský sentiment. Nelze zde potvrdit znaky nenávistných či pomstychtivých postojů. K chování poškozené po předmětné události znalec uvedl, že chování osob po zažitém násilí zahrnuje široké spektrum individuální reaktivity, u obětí sexuálního násilí se po skutku lze setkat se silnou afektivní expresivitou či naopak s projevem afektivního ustrnutí. Obraz chování poškozené bezprostředně po popisovaném znásilnění se tak nevymyká ze spektra možné reaktivity. Možné je rovněž střídání nálad poškozené v poměrně krátké době. Popis události poškozenou vykazuje v psychologickém pohledu znaky logické a obsahové konzistence a základní stability v čase, nebyly zde zjištěny tendence k účelové drammatizaci ani jiné formy manipulativního zacházení s údaji. V rovině objektivních faktů konkrétních postojů a prožitků poškozené, nebyl nalezen nějaký zřetelný a jasný motiv mstivosti nebo snahy vypovídat nepravdivě.

Se souhlasem stran byl přečten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Znalce MUDr. Šárka Grussmannová dospěla k závěru, že obviněný netrpí duševní poruchou a nebyla u něj zjištěna sexuální deviace. V době spáchání trestného činu byl schopen obžalovaný rozpoznat nebezpečnost svého jednání, požitý alkohol mohl snížit jeho morální zábrany, a zvýšit sexuální apetenci. Jeho schopnost své jednání ovládat byla vlivem prosté opilosti snížena lehce a toto snížení si přivodil sám. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení a je schopen chápat jeho smysl.

Za účasti stran byla dne 16. 6. 2016 provedena podle § 104e tr.ř. prověrka na místě s cílem ověřit, co mohla svědkyně xxx vidět kukátkem se svého bytu. Při prověrce bylo zjištěno, že pokud osoba stojí na podestě, která se nachází nad ramenem schodiště vedoucím vzhůru od bytu svědkyně, a to přímo u schodiště, tak je vidět loket této osoby, ale rameno již nikoli. Ustoupil-li figurant o 50 cm zpět je vidět zápěstí, pokud ustoupí figurant zpět o jeden metr, je vidět část jedné nohy a to do oblasti kolene. Současně bylo při prověrce konstatováno, že byt svědkyně se nachází přímo pod bytem poškozené.

Podle § 213 odst. 1 tr.ř. byl proveden důkaz listinami založenými ve spise, z nichž vyplynulo následující:

- Z protokolu o ohledání místa činu a připojené fotodokumentace je patrné, že na skřínce v předsíni byly roztrhnuté černé tepláky. V bytě byl nepořádek, věci rozházené po zemi.
- Z výsledku dechové zkoušky vyplynulo, že obžalovaný měl při kontrole provedené přístrojem Dräger v 16:12 hod. dne 22. 8. 2015 1,5 ‰ alkoholu v krvi, téhož dne při další dechové zkoušce provedené v 21:45 hod. byl výsledek 0,78 ‰ alkoholu v krvi.
- Ve zprávě o gynekologickém ambulantním vyšetření dne 22. 8. 2015 v 16:45 hod. se konstatují drobné podkožní hematomy v horní polovině levého prstu a nad pravým prsem škrábanec v délce 6 cm.
- Z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2015 sp. zn. 6 To 70/2015 bylo konstatováno, že v jiné trestní věci xxx vypovídala nepravdivě, neboť její popis události projednávané soudem se lišil od toho, jak tato událost byla zachycena na kamerovém záznamu.

Dále byl přehrán zvukový záznam o podaném telefonickém trestním oznámení ze strany poškozené, k němuž je možno uvést, že poškozená plačtivým hlasem sděluje službu konajícímu policistovi, že byla znásilněna synem a žádá o příjezd hlídky.

Soud zamítl návrh obhájce na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru forenzní biomechaniky, který by měl objasnit, zda průběh jednání obžalovaného způsobem jakým ho popsala poškozená, je možný. Provedenými důkazy byl již bez důvodných pochybností prokázán skutkový děj tak, jak jej ve své výpovědi popsala poškozená, takže jde o důkaz nadbytečný. Současně soud nemohl přehlédnout, že popis celé události ze strany poškozené je, pokud jde o jednání obžalovaného, v době, kdy ležela na břiše a obžalovaný se svlékl, neurčitý, neboť ležela na břiše a neviděla, co dělá. Forenzní biomechanika přitom studuje a zkoumá pohybový systém a pohybové chování osob, které zanechaly kriminalistické stopy a mají v sobě zakódovaný biomechanický obsah. V případě fyzického konfliktu se využívá v případech, kdy napadený uvádí jinou verzi průběhu fyzického střetu než útočník a znaleckým zkoumáním se hodnotí otázka možného průběhu, jedná se zejména o posouzení pohybů, reakčních dob a pohybového chování. V řešeném případě však útočník nic neuvádí a napadená uvádí pouze tolik, že ležela na břiše, útočník ji v této poloze držel a za jejími zády se nějak svlékl. Chybí tedy jak popis průběhu vytýkaného jednání, tak i využitelné stopy, takže jen obtížně by bylo možno požadovaným znaleckým posudkem přispět k dalšímu objasnění věci.

Na uvážení soudu pak obhájce ponechal, zda přikročí k výslechu xxx jako svědkyně. Z úředního záznamu ze dne 22. 8. 2015 je patrné, že jmenovaná je schopna se vyjádřit pouze k průběhu návštěvy obžalovaného v jejím bytě a nikoliv již k jeho následnému jednání. Stejně tak soud

neshledal důvod k opětovnému výslechu poškozené, který byl navrhován jen proto, že snad měla vzít, své trestné oznámení zpět. I kdyby tomu tak bylo, nic by to nezměnilo na výsledcích provedeného dokazování, neboť trestní stíhání pro trestné činy, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, není vázáno na souhlas poškozeného.

Provedenými důkazy tak byl ustálen ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Po vyhodnocení provedených důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř., a to jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výroku tohoto rozsudku a naplnil tak po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu jednak zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) TrZ a jednak přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 TrZ.

Nelze přehlédnout, že jediná osoba, která poskytla popis protiprávního jednání obžalovaného, byla právě poškozená, která dostatečně podrobně pospala, jakým způsobem ji obžalovaný napadl, svlékl ji tepláky i s kalhotkami, vyhrnul triko i s podprsenkou nad prsa, vnikl do ní svým pohlavním údem a vykonal na ni soulož. V tomto směru obžalovaný nic neuvádí s tím, že si na celou událost nepamatuje. Současně si však pamatuje to, co se odehrálo před inkriminovanou událostí a z jeho vyjádření u hlavního líčení dne 22. 11. 2016 je patrné, že si pamatuje i to, co se odehrálo těsně poté, co byt poškozené opustil. Popírá však, že by se vytykánoho jednání dopustil, což dovozuje z toho, že v podnapilém stavu není pohlavního styku schopen. Uvedené tvrzení je však objektivně neověřitelné.

Výpověď poškozené není osamocena, když z výpovědi svědkyně xxx je patrné, že slyšela z bytu poškozené hluk, křik poškozené, výkřiky pomoc a pust mě a v tomto směru se shoduje s výpovědí poškozené. Nelze přehlédnout určitý rozpor mezi výpovědí této svědkyně a výpovědí poškozené, neboť poškozená uvedla, že se obžalovaný oblékl v jejím bytě, zatímco podle výpovědi svědkyně xxx se oblékal až na schodech a ona jej přitom pozorovala kukátkem. Soud proto vycházel jen z té části její výpovědi, která se s výpovědí poškozené shoduje. O pravdivosti výpovědi poškozené svědčí i výpověď svědkyně xxx, která uvedla, že poškozená vyběhla z bytu, plakala a říkala jim, že jí syn xxx znásilnil. Rovněž z hlasového záznamu o trestním oznámení, které bylo podáno ihned po události poškozenou na policii, je patrné rozrušení poškozené a je slyšet rovněž její pláč. Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že na místě nacházely roztržené tepláky, což souhlasí s výpovědí poškozené a v bytě byly rozházené věci, jak poškozená vypověděla.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie vypracovaný Ph.Dr. Petrem Vavříkem pak dospívá k závěru, že u poškozené nebyly zjištěny známky aktivního a nápadného zkreslování údajů o chování druhých osob, nebyl u ní zjištěn sklon vymýšlet si a intrikovat, ani známky mstivosti ve vztahu k jejímu synovi. Její chování po prožitém traumatizujícím zážitku pak nevybočuje z mezí obvyklých reakcí.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vypracovaný MUDr. Markem Dokoupil nedospěl k závěru, že by se popis události poškozenou a objektivní výsledek lékařského vyšetření, které u ní bylo provedeno, vzájemně vylučovaly.

Současně nelze přehlédnout, že věrohodnost poškozené zpochybňují svědci, a to xxx a xxx, které s poškozenou přišly do styku až s určitým odstupem od jednání obžalovaného a nevěrohodnost poškozené dovozují z její reakce na znásilnění, přičemž tato reakce byla znalcem shledána obvyklou. Tvrzení xxx, že obžalovaný není schopen po požitém alkoholu pohlavního styku, je oslabováno tím, že v minulosti v jiném trestním řízení, již vypovídala nepravdivě.

Lze tedy shrnout, že bylo prokázáno, že obžalovaný násilím donutil k pohlavnímu styku, a to formou soulože svou matku a naplnil tak skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) TrZ a jednak přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 TrZ.

K poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že je stále zaměstnán ve společnosti INVO CZECH, s.r.o. Starojická Lhota, přičemž v současné době není brigádníkem, ale zaměstnancem a pokud obstojí ve zkušební době, bude pracovat na plný úvazek s výdělkem 15.500 Kč.

V rejstříku trestu má obžalovaný celkem 5 záznamů, z toho Okresním soudem v Olomouci dne 22. 3. 2010 pod sp. zn. 5 T 35/2010 uznán vinným trestným činem omezování osobní svobody podle § 171 odst. 3 písm. c) TrZ a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, který vykonal 14. 10. 2010, dále byl Okresním soudem v Novém Jičíně trestním příkazem ze dne 8. 7. 2014 č.j. 4 T 152/2014-138, který nabyl ve vztahu k obžalovanému právní moci dne 13. 8. 2014, uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 TrZ a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na dobu 1 roku. Usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 3. 11. 2015 pak bylo vysloveno, že se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil.

Při úvahách o trestu vycházel soud z ust. §§ 38 a 39 TrZ a zvažoval na jedné straně vysokou závažnost spáchaného trestného činu, ale na druhé straně nemohl přehlédnout, že po jeho spáchání začal obžalovaný žít řádným způsobem života, našel si zaměstnání, a zdá se, že jeho osobní život se stabilizoval. Dospěl tak s přihlédnutím k důsledkům, které by nepodmíněný trest odnětí svobody s největší pravděpodobností měl pro budoucí život pachatele, který by jím byl vytržen z řádného způsobu života, jenž začal vést, k závěru, a to i přes přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. n) TrZ, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody není na místě. Za zvlášť závažný zločin znásilnění lze podle § 185 odst. 2 TrZ uložit trest odnětí svobody na dvě léta až deset let, přičemž s ohledem na shora uvedené za přiměřený považoval soud trest ve výměře 30 měsíců. Současně však stanovil zkušební dobu ve výměře 4 let, tedy při horní hranici zákonné sazby uvedené v § 82 odst. 1 TrZ. Jedná se tak o dostatečně dlouhou dobu k tomu, aby obžalovaný prokázal, že změna způsobu jeho života byla míněna vážně a že i nadále bude pokračovat v řádném způsobu života.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudek předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Novém Jičíně dne 22. listopadu 2016

JUDr. Vít Veselý
předseda senátu